

Ahilova peta: fantje in klarinetisti

Osebnosti podatki:

Ime: Folklorna skupina

Primek: Emona

Leto in kraj rojstva: 1967, Ljubljana

Ime očeta: Bruno Ravnikar s somišljeniki

Stalno prebivališče in naslov: prostori KS Zgor-
nja Šiška na Vodnikovl

Posebni znaki: avtentičnost, kreativnost.

Folklorna plesna skupina Emona deluje že devet-
najsto leto. Nastala je na pobudo magistra Bruna
Ravnikarja, ko se je del plesalcev odcepil od skupine
Tineta Rožanca in tako stopil na samostojno pot
danes zelo cenjene in evropsko znane skupine. Se-
veda je bil za realizacijo te zamisli o ustanovitvi nove
skupine potreben tudi interes ljudi in delovnih orga-
nizacij, ki so začutile potrebo po taki skupini v svoji
neposredni bližini. Z njihovo pomočjo in podporo je
skupina prišla do prvih noš in glasbil ter tako zaple-
sala po prvih taktih. Sprva negotovo in obotavljaj-
če, nato pa kmalu v polnem razmahu.

Danes ta kolektiv sestavlja 150 članov, med ka-
tere so uvrščeni tako plesalci kot glasbeniki. Plesalci
so razporejeni kar v tri skupine. Prvo predstavljajo
šaljivo rečeno, bruci. To so plesalci, ki so k skupini
prišli ob zadnjem vpisu, uspešno pa so »prestali«
tudi selekcijo. Drugo imenujejo srednja skupina, saj
v njej člani plešejo že drugo leto. Tretja — reprezen-
tativna skupina — pa je sestavljena iz plesalcev, za
katere bi lahko rekli, da so že izkušeni in prekaljeni
mački. Ta skupina tudi nastopa, »brucem« in »sre-
dinčkom« pa je nekakšen zgled in cilj, ki naj bi ga do-
segli ob pridni in vztrajni vaji.

Naraščajo pri Emoni posvečajo veliko pozorno-
sti. Zavedajo se, da mladi niso ravno navdušeni nad
folkloro, saj imajo trenutno rajši disko, šport in neka-
tere druge telesnokulturne dejavnosti. Toda ljube-
zen in zavest o ohranjanju slovenske kulturne de-
diščine želijo prenesti tudi med te mlade ljudi. Prav
zato se za vsakoletni septembrski vpis skrbno pri-
pravijo. Tako organizirajo predavanje diaprojektov v
kinematografih, svojo dejavnost predstavijo na
radiu, Ljubljano ob oblepijo z reklamnimi plakati.
Vendar je ustno izročilo še vedno najučinkovitejša
reklama. Žal se na vse to v veliki meri odziva le de-
kleta. Muški člani so, podobno kot pri drugih plesnih
skupinah, Ahilova peta tudi šišenskim folkloristom.

Vendar folklorne skupine ne predstavljajo samo
plesalci. Tu sta še dva ansambla, na katere so
Emoni zelo ponosni — narodnozabavni in tambura-
ški. Slednji je med najboljšimi tovrstnimi skupinami v
Sloveniji, kar so tudi dokazali na nedavni reviji tam-
buraških orkestror, ki je bila v Domu šanskih bor-
cev. Ob tem so nam pohvalili strokovnega in organi-
zacijskega vodjo tamburaškega orkestra Damirja
Zajca. Predsednik kluba Zvone Perkovič pa nam je
potožil, da imajo nekoliko večje težave s narodno-
zabavnim orkestrom, kajti večina boljših glasbeni-
kov se odloča za delovanje v bolj komercialnih sku-
pinah. Največ sivih las jim povzroča klarinetisti; pa
ne tisti, ki igrajo v ansamblu, ampak tisti, ki bi jih po-
trebovali, pa jih ni od nikoder.

Treninji, Emonovci jim strokovno pravijo vaje, po-
tekajo dvakrat tedensko po dve uri za vsako skupino
posebej, in sicer v prostorih KS Zgoranja Šiška. Vode
vaje opravljajo to delo zgolj iz ljubezni do plesa,
glasbe in slovenske kulturne dediščine na sploh. Za
to dejavnost ne prejemajo nikakršnih dohodkov. Folklor-
na skupina ima šest vodij vaj; le-ti sestavljajo
i. i. umetniški svet, ki je hkrati tudi strokovna skupina.
Poleg organizacije in izvajanja vaj je njihova naloga
tudi posvetovanje s koreografi. Pohvalili so se, da
plodno sodelujejo z evropsko znanimi koreografi,
kot sta npr. Ivančan in Višinski.

Zanimiva je kooperacija vaj med plesalci in glas-
beniki. Ansambel ima samostojne vaje, na vaje ple-
salcev pa pridejo t. i. korepetitorji; le-ti niso stalni,
ampak se izmenjujejo. Lahko bi jim rekli nekakšni
»dežurni igralci«.

Kaj pa financiranje, ta večni problem vseh takšnih
in podobnih skupin? Skoraj v celoti jih financira
Zveza kulturnih organizacij občine Šiška, drugi de-
nari pa pritekajo od leta do leta različno. Lani so si
npr. nekoliko opomogli s pomočjo enournih nasto-
pov v hotelu Lev, kjer so nastopali za tamkajšnje
tranzitne goste. Turneje niso vir financiranja; srečni
so, če lahko s tako »prisluženim« denarjem pokri-
jejo nastale stroške.

V letu 1985 so se izkazali kot pravi garači, saj so
imeli več kot 80 nastopov, trikrat so bili celo v tujini
(dvakrat v Italiji in enkrat v Turčiji). Večinoma so ple-
sali v sklopu turistične ponudbe, torej v Ljubljani in
portoroškem Avditoriju. Takšni nastopi so zanje
dvorezni meč, kajti sami bi radi nastopili avtentično,
kreativno in čim bolj izvirno, publika pa je veliko bolj
dojemljiva za komercialne in skoraj cirkusantske
točke. Vendar pa zagotavljajo, da ne bodo podlegli
komercializmu, kajti z vsem srcem se zavzemajo za
ohranjanje in prikazovanje slovenskega izročila
takšnega, kot je nastalo.

Za leto 1986 so načrti še večji. Poskušali bodo
pokriti vse potrebe doma. Ko pa so povedali, da mi-
slijo tudi na nastope v Nemčiji, Belgiji in Ameriki, so
se jim oči kar zaiskrile in kaže, da dekleta in fantje
mislijo resno. Prvo teh nalog so že opravili. Od 21. do
27. januarja so šestkrat nastopili v okviru dobrodne
prireditve v zahodnonemškem Bremnu. Belgija je še
nekoliko vprašljiva glede kritja stroškov, nastop v
Ameriki pa je nekoliko bolj čvrst, kajti Slovenska iz-
seljenska matica jim je ponudila finančno podporo.

Nastopili bi za slovenske izseljence, ki so željni
takšnih stikov s svojo matično domovino. Pogovori
so že stekli, vendar so nastopili organizacijski pro-
blemi glede dvoran, ki so zasedene že leto vnaprej.
Upajmo, da se bo vse uredilo, saj so si to zaslužili.

Za konec so nam povedali, da imajo velike težave
z garderobo, tako z materialom kot tudi s šivanjem in
samim prostorom. Prostor za noše je majhen in vla-
žen, kar seveda škoduje dragim in redkim oblekam.
Do materiala za noše zelo težko pridejo, z našimi di-
narčki pa je skok čez mejo že pravi luksuz. Velik pro-
blem je zanje tudi nakup noš, saj jih v trgovini prak-
tično ni moč kupiti. Ljudje, ki se s tem ukvarjajo, so
redki, večinoma pa dragi, kajti delo je zamudno. Po-
tožili so tudi nad neogrevano dvorano. Plesalci se
sicer kaj hitro ogrejejo, toda glasbeniki s prezeblimi
rokami in od mraza rdečimi nosovi so se nam kar
malce zasmilili.

Fantje in dekleta, nekaj bi vam prišepnili: folklor
ni samo ples na glasbo Avsenikov in Planšarjev, ki
smo je že mladi malce siti, saj se nekako ne sklada-
jo z našo punkovsko, rockovsko in disco glasbo.
Toda, kaj pa vse tiste lepe narodne pesmi, ki jih s
takšnim zanosom pojemo na naših »žurkah«? Ali ne
čutite pri tem nekega notranjega zadovoljstva? No,
nekaj takšnega občutijo tudi naši folkloristi. Pridite jih
pogledat in poslušat in marsikdo od vas bo septem-
bra že na spisku novih članov. Sicer pa, fantje: ali je
res treba vašo mladostniško in vihravo radovednost
vzdržati z geslom: »Fantom vstop prepovedan«?

Tea Miška

Volična konferenca ZB Šentvid

Nalog ne bo zmanjkalo

Na volilni konferenci ZB Šentvid, ki je bila .
decembra lani, smo slišali poročilo predsednika
Skočirja, v katerem je precej kritično ocenil delo
organizacije. Poročal je o zadanih nalogah med
dvema konferencama, pa tudi nakazal delo in
probleme, ki organizacijo še čakajo. V Šentvidu
šteje organizacija 274 članov, od tega je 68 čla-
nov ZK, 35 vojaških vojnih invalidov in veliko
bolnih.

Kljub starosti članstva pa je ZB po šolah organi-
zala deset predavanj na temo NOB, sodeluje z vo-
jašnico Boris Kidrič v Šentvidu, dejavna je v družbe-
nopolitičnih organizacijah na območju KS, kakor tudi
v sami KS. Skupaj z DU organizira izlete za svoje
člane, ob dnevu borca in dnevu republike pa redno
obiskujejo starejše in bolne člane, bodisi na domu,
v bolnišnici ali v domu starejših občanov. Skrbijo za
stanovanjsko problematiko svojih članov, skupaj z
DU sodelujejo na raznih športnih tekmovanjih, ki so
primerna njihovim letom. Dejavno se vključujejo v

družbeno samozaščito in še druge dejavnosti na
območju krajevne skupnosti. Naloge, ki so si jih za-
dali na konferenci, pa so precejšnje: vključiti se v
delo za ekonomsko stabilizacijo, skrbeti za bratstvo
in enotnost, širiti borbene tradicije narodov, vzdrže-
vati obeležja NOB, skrbeti za bolne člane, se še bolj
vključevati v družbeno samozaščito, biti pozoren na
pojave sovražnih izpadov in sovražne dejavnosti.
Posebna naloga članov so bližnje volitve in skrb za
mlajše kadre. Predsednik zveze vojaških vojnih in-
validov Avgust Žitnik pa je poročal, da je sedaj v KS
vseh članov 35, od tega 27 osebnih in 8 družinskih.

Za novega predsednika so izvolili Tineta Dežma-
na, sedanjega predsednika sveta KS, za podpred-
sednika Branka Popoviča, za tajnico Anico Bojc in
blagajničarko Danico Tomšič. Izvolili so še druge
člane odbora, vendar smo našli samo tiste, s kate-
rimi se boste največkrat srečali. Zaželimo jim veliko
uspeha v njihovem delu.

Rade Mandić